

[Jensen-Brobj.]

ternes Side. Der er knyttet den Bestemmelse dertil, at for at Fondens Bestyrelse skal kunne give disse Laan, maa særlige samfundsmæssige Hensyn tale derfor, og det vil selvfølgelig betyde en hel Del. Det maa jo være den højtærede Finansminister, der til syvende og sidst afgør, om man skal tage den særlige Risiko ved at give disse direkte Laan.

Endelig er der i § 4, sidste Stykke, det nye, at man kan yde Støtte til Grundforbedringsfonden ved Overtagelse af Kasseobligationer, der er udstedt af denne Fond. Man begrundet det med, at der i Grundforbedringsloven af 14. November 1940 og den Lovbekendtgørelse, som er knyttet dertil, er en Bestemmelse om, at dette kan ske. Mig bekendt har det ikke været store Beløb, man hidtil har taget i disse Kasseobligationer, idet man har overladt de største Beløb, der skulde bruges, til Kreditforeninger at finansiere. Derfor vil jeg gerne, at vi fik dette Spørgsmaal behandlet i Udvalget; og jeg vilde nødtigt, at der under dette skjuler sig Oprettelsen af en Statskreditforening.

O. Kier: Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at da vi i 1940 vedtog Loven om en Kreditfond, regnede vi med, at den vilde blive benyttet i meget højere Grad, end den er blevet. Grunden var det ærede Medlem ogsaa inde paa, nemlig at de økonomiske Forhold er ændret ganske overordentlig meget. Men da det er rigtigt, at man sikkert kan vente, at vi en Dag kan komme til at staa over for Forhold, hvor man kunde ønske at have Loven, saa ser vi gerne Lovgivningen fortsat. Vi hilser med Glæde, at Rammen er blevet udvidet, idet vi i Udvalget, som blev nedsat ved første Behandling i sin Tid, meget nøje gennemgik de enkelte Paragraffer, trawlede dem igennem og derunder ogsaa var inde paa Ønsket om en Udvidelse, men den højtærede Minister mente dengang, at det ikke var hensigtsmæssigt. Nu er det jo gennemført, og det hilser jeg med Glæde. Jeg tror ogsaa, man kan sige, paa samme Maade som udtrykt af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at Tiderne har ændret sig saa mange Gange, og det er ikke sikkert, at det ikke kan ske endnu en Gang meget hurtigt. Vi kan staa over for det Forhold, at det var ønskeligt, om Stykket om Indlaan i Banker stadig stod i § 4. Ja, saa kan man naturligvis ændre Loven, men naar nu der er fremsat Ønske fra Venstres Side om, at Sagen skal gaa i Udvalg, er det jo et Punkt,

vi kan diskutere dèr. Vi ser som sagt gerne Lovforslaget gennemført og anbefaler det.

Valdemar Sørensen: Ogsaa vi fra vor Side mener, at man i Betragtning af alle Tings hastige Omvekslen for Tiden ikke kan se bort fra, at den indskrænkede Brug, der er gjort af denne Lov, ikke bør forføre os til at mene, at den nærmeste Fremtid ikke skulde frembyde Vilkaar, hvor vi fik endda haardt Brug for den. Jeg mener derfor, at man maa fortsætte Lovgivningen. Jeg skal, som Forholdene ligger, ikke komme stærkt ind paa Enkeltheder, men blot pege paa, at jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch egentlig mener, at det er ret ejendommeligt og ulogisk, at den omtalte Bestemmelse er taget ud af § 4, fordi det Tilfælde meget vel kunde komme, at vi lige saa godt havde Brug for den Bestemmelse som for andre i Loven. Jeg synes derfor, at vi i det Udvalg, der er adviseret, bør tænke lidt paa dette Spørgsmaal.

Der er et bestemt Punkt i Loven, som jeg under visse Forhold kunde have nogen Betænkelighed ved; det er Adgangen til at yde direkte Laan til Erhvervsvirksomheder og de udvidede Betingelser, paa hvilke man kan yde disse Laan. Jeg synes, at der deri kan ligge en meget stor Risiko, men jeg ved, at hvis der skulde foreligge Tilfælde, hvor det drejer sig om Virksomheder, som er af stor samfundsmæssig Betydning, vil man naturligvis alligevel fra Regeringens og Rigsdagens Side træde til. I saa Tilfælde vilde det blive som tidligere ved særskilt Lov. Jeg vilde egentlig have foretrukket, at der var taget nogle flere Kauteler paa dette bestemte Punkt, for jeg synes, det er meget, meget vide Rammer, man her giver Lovforslaget.

Jeg skal i øvrigt paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Lovforslagets velvillige Behandling og hurtige Gennemførelse.

Hassing-Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil maaske erindre, at jeg i en Samtale med ham i sin Tid betegnede denne Lov som en Skueret og ogsaa gjorde opmærksom paa, hvorfor den kunde blive en Skueret, nemlig paa Grund af Bestemmelsen om, at der kun kan ydes Garanti for Laan mod tilsvarende Risiko fra anden Side. Det er en teknisk Bestemmelse, som nødvendigvis maa medføre, at Loven ikke kan faa nogen Betydning.

Jeg kender mange Tilfælde, hvor en Bank yder Laan uden Sikkerhed, det vil sige, den gaar selvfølgelig ud fra, at der